

anyjára

könnyéből kolibri
tankoljon lebegve
torkát a földhöz
gólya szegezze

éljen még
egy jelre akkor
őrült ölyvek
öljék a magasból

csukott szárnyal
hetven zuhanjon rá
hetven kamikázé
csőre fúrja ronggyá

éljen még
lopják el a szarkák
piros szemfedőjét
véres varjak varrják

agyából fecske
tapasszon fészket
méhét dögkeselyűk
emésszék meg

s mikor már sírnék
'anyám ne haragudj'
kiáltson
akkor kiáltson a kakukk

fiú

kibogoztam köldöködet
belülről add oda öled
nem kint vágytam élni de ott
emberevő magzat vagyok

anyatejtől irtózom én
velődet szívom csak: enyém
becézgeted úgy kívánod
icipici kannibálod

petesejtbe furakodott
mezítelen úrhajósod
öleld asszony öleld belül
szíved üssön őstengerül

hálából én meg-megrúglak
tudom tetszik e mozdulat
csukott szemmel nézlek s lassan
súlyos méhed szűk lesz rajtam

benn a világ még képzelet
összeprésel vastagbeled
kicsit ha tudsz légy már nagyobb
édesanyám megfulladok

nálad folyton üt az óra
rámarkolok zsinórodra
s húzom félre ez a dolgom
víz alatt kell harangoznom